

בַּמַּפְעַל

דְּבוּרִים יוֹם יוֹמִיִּים נְדוּשִׁים,
דָּבָר – אֶל עֶצְמְךָ בְּשִׁתִּיקָה.
עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּדַמְמָה נְגוּזָה –
גַּם לְשִׁתְּךָ אֵין זֶה יוֹתֵר מִמְשַׁחֵק.

אֲנִי מִבִּיט מִסְבִּיב וְרוֹאֶה:
מִכָּל חֶפֶץ בְּנִפְרָד
פּוֹרְצַת הַחוּצָה אֱלֵמוֹת שְׁכָזוּ,
אֲשֶׁר בּוֹכָה בְּלִשׁוֹן מִשְׁלָה.

רוֹכֵן אֲנֹכִי וּמִסְפָּר
לְרֹאשׁ הַמְּכוֹנָה מִבְּרָזָל:
אֶף אֲנִי אֵינְנִי יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר חֶפֶץ
מִמִּין אַחֵר, יוֹדֵעַ אֲנִי.

גַּם מֵעֲלֵי מִכְסִּיף הָאֲבָק,
מִסְבִּיבִי – קִיר וְעוֹד קִיר,
קָרְנוֹ אֹר מִבְּעַד לְאֲבָק
מוֹשִׁיטָה אֵלַי יָד חֲמָה.

מִלְטָפֶת אֶת רֹאשֵׁי הַמְּאֲבָק
לְיַד רֹאשׁ הַמְּכוֹנָה מִבְּרָזָל –
אֶף אֲנִי אֵינְנִי יוֹתֵר מֵאֲשֶׁר חֶפֶץ
מִמִּין אַחֵר, יוֹדֵעַ אֲנִי.